INSÄNDARE

Låt alkoholen stanna på krogarna

Regeringen går vidare med sitt förslag att öppna upp för alkoholservering på andra platser än matställen trots svidande kritik från forskare, läkare och jurister. Förslaget har tagits fram utan medverkan av experter på hälsa och sociala frågor.

Talande är att föreningen för de kommunanställda som bedriver tillsyn över alkoholservering (Kommunala Alkohol- och Tobakshandläggares Förening - KAFT) i sitt remissyttrande till regeringen avstyrkte förslaget utifrån att det inte beaktat alkoholpolitisk kunskap och de konsekvenser för folkhälsan som följer av att alkohol skulle få serveras i helt andra ställen än i restaurangliknade miljöer.

En servitör fyller ett glas öl. FOTO: FREDRIK SANDBERG/TT

Som exempel på verksamheter som skulle kunna begära tillstånd att servera alkohol nämner KAFT ”pop-up barer” i parker och på stränder, partybussar som hyrs ut till bland annat gymnasiestudenter, glasskiosker, butiker, minigolfbanor, badhus, campingplatser, stugbyar och idrottsarenor är tänkbara nya platser där alkohol kan serveras mer fritt.

Ansökningarna om tillstånd föreslås som hittills hanteras i respektive kommun. Om lagändringen genomförs öppnar man för en stor variation i tolkningen av vilken hänsyn som ska tas till ställets belägenhet och risk för olägenheter. Exempelvis Förvaltningsdomstolen i Stockholm varnar i sitt remissyttrande för ”ökad godtycklighet i rättstillämpningen” och att det kan innebära fler överklaganden och ökade kostnader för förvaltningsdomstolarna.

Den kommunala tillsynen av alkoholtillstånd räcker redan idag inte till för att klara uppdraget, vilket vi visat med Lyckseles avsaknad av tillsynsbesök de senaste 4 åren. Utebliven tillsyn innebär större risk exempelvis för att man serverar för unga eller för berusade personer. Nu vill regeringen mot experternas råd öppnar kranarna på fler ställen utan restaurangvana. Slopa i stället regeringens förslag!

Ombudsförsamlingen Västerbottens läns nykterhetsförbund

INSÄNDARE

Jag tänkte aldrig på kollektivavtal

Jag trivdes på jobbet. Jag gillade tempot, mötet med kunderna och känslan av att faktiskt hjälpa människor. Jag var, om jag ska vara ärlig, ganska ung och naiv när det kom till arbetsvillkor. Jag tog mycket för givet. Det gör jag inte längre.

I dag är jag en av de anställda på Tesla i Umeå som strejkar. Och det är viktigt att säga: jag har aldrig vantrivts på jobbet. Snarare tvärtom. Jag älskade det jag gjorde. Det är just därför det här känns så viktigt.

För mig handlar det om trygghet. Om att veta att en natt. I dag bygger allt i praktiken på tillit mellan mig och arbetsgivaren - och det räcker inte när det inte finns några gemensamma spelregler i botten.

Det finns en oro bland många av oss som strejkar. En oro för vad som händer om vi går tillbaka utan ett kollektivavtal. Vad händer då med vår trygghet? Med våra villkor? Med våra jobb?

Tesla låtsas som att strejken inte har någon påverkan, ”business as usual”. Men vi vet att det inte stämmer. Arbetsbelastningen är hög, lösningarna kortsiktiga

Strejk. FOTO: JOHAN NILSSON/TT

I grunden handlar det här om den svenska modellen. Om att arbetsgivare och arbetstagare kommer överens om villkor tillsammans. Om att vi inte lämnar den enskilda individen ensam. För släpper vi det här - om vi accepterar att ett stort företag står utanför - då blir det svårt att säga nej till utan gemensamma regler riskerar vi en arbetsmarknad där villkoren pressas nedåt - där den som kräver minst får jobbet.

Inför 1 maj kändes det tydligare än någonsin vad den dagen handlar om. Jag vill tillbaka till jobbet jag älskar. Men jag vill att jag och mina kollegor ska

DEBATT

Trafiken är stoppad vid Hormuzsundet och orsakar höjda priser på råolja. FOTO: /AP/TT

Höj priserna på bensin och diesel

När USA anföll Iran i slutet av februari och Iran svarade med att blockera Hormuzsundet skapade det genast ekonomiska svallvågor över världen.

Oljepriserna steg och oron för ett nytt prisrally på fordonsbränsle spred sig bland politiker och makthavare. Flera länder i Europa har redan sänkt bränslepriserna.

Den svenska regeringen har lagt ett förslag på en tillfällig sänkning av skatten på bensin och diesel till EU:s miniminivå från 1 maj. Dessutom har regeringen sökt tillstånd hos EU-kommissionen för en eventuellt ännu större sänkning av drivmedelsskatterna till under miniminivån. Priset ”vid pump” verkar alltså bli en het fråga i höstens val precis som förra gången.

> Klimatkrisen och det aktuella kriget mot Iran kan ses som två sidor av samma mynt.

Att stötta bilägare ekonomiskt under en period av kraftigt höjda bränslepriser kan spontant verka rimligt. Problemet är det snäva perspektivet på individen. Att subventionera fossila bränslen i en tid av accelererande klimatkris är i ett större perspektiv huvudlöst. En sänkning av bränslepriserna signalerar att vi kan fortsätta att konsumera som tidigare. Vi borde göra tvärt om och höja priserna.

Högre priser är det effektivaste sättet att få ner konsumtionen av fossila bränslen och den snabbaste vägen ut ur klimatkrisen. Problemet är att inget av de tongivande partierna i Sverige är beredda att lägga fram ett sådant förslag. Att vinna valet i september är viktigare. Den politiska populismen tenderar att ställa klimatkrisen i skuggan. Tidöregeringen är bara ett exempel. Det är ett globalt fenomen.

Men är det verkligen rimligt att bilägarna själva ska stå för de skenande bränslepriserna? Det är ju inte de som har orsakat dem. Det är ju inte de som har startat det krig som har lett till att oljeflödet har stoppats upp. Det är ju inte de som har valt att inte ha en beredskap för att kunna hantera en sådan här situation.

Det är ju inte de som har valt att inte ha en beredskap för att kunna hantera en sådan här situation. Det är ju inte de som har valt att inte ha en beredskap för att kunna hantera en sådan här situation.

Det är ju inte

jag och mina kollegor har samma schyssta villkor även i morgon, att de inte ensidigt kan förändras över och situationen långt ifrån normal. Den sidan måste få komma fram.

nästa. Och nästa.

De flesta av oss kommer aldrig vara arbetsgivare. Vi är arbetstagare. Och känna oss trygga med vår anställning.

Wilma

serna? Både ja och nej. En stor del av Sveriges befolkning har utan vidare råd att betala mer för bränslet. Att gisslan.

Dan Jonsson